EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2023 02 20
COM(2023) 89 final

2023/0040 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/647

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1] (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Remiantis 2020 m. gegužės 11 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2020/647[2], Italijai leidžiama iki 2024 m. gruodžio 31 d. taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 285 straipsnio, ir nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 65 000 EUR;

Raštu (jį Komisija užregistravo 2022 m. lapkričio 29 d.) Italija paprašė leisti nuo 2023 m sausio 1 d. iki 2024 m. gruodžio 31 d. pirmiau nurodytos šiuo metu galiojančios priemonės taikymo ribą padidinti nuo 65 000 EUR iki 85 000 EUR.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2022 m. gruodžio 8 d. raštu Komisija apie Italijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2022 m. gruodžio 9 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Remiantis PVM direktyvos XII antraštinės dalies 1 skyriumi, valstybėms narėms suteikiama galimybė taikyti specialias mažosioms įmonėms skirtas schemas, be to, jos gali nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija tam tikros ribos. Apmokestinamieji asmenys, kuriems taikoma ši išimtis, neturi apskaičiuoti PVM už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas ir todėl negali atskaityti pirkimo PVM.

Galimybė taikyti specialias PVM taisykles, įskaitant išimtis arba laipsnišką mokesčio lengvatą mažosioms įmonėms, pirmą kartą buvo nustatyta Tarybos direktyvos 67/228/EEB[3] 14 straipsnyje. Valstybės narės, kurios nepasinaudojo ta nuostata suteikta galimybe, vėliau pagal Direktyvos 77/388/EEB[4] 24 straipsnio 2 dalies b punktą, kuris dabar išdėstytas nauja redakcija PVM direktyvos 285 straipsnio pirmoje pastraipoje, nuo PVM galėjo atleisti tik tuos apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 5 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Italija niekada nesinaudojo Tarybos direktyvos 67/228/EEB 14 straipsnyje numatyta galimybe. 2007 m. ji paprašė leisti nukrypti nuo 285 straipsnio pirmos pastraipos ir netaikyti PVM apmokestinamiesiems asmenims, kurių metinė apyvarta neviršija 30 000 EUR. Šis

---

1 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

2 2020 m. gegužės 11 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/647, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 151, 2020 5 14, p. 7).

3 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303).

4 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977 6 13, p. 1).

prašymas buvo susijęs su Italijos ekonomine struktūra, kurią sudaro labai mažos įmonės, kuriose dirba labai mažai darbuotojų, ir su Italijos pageidavimu supaprastinti PVM prievoles mažosioms įmonėms ir palengvinti PMV surinkimą nacionaliniam mokesčių administratoriui. Tarybos sprendimu 2008/737/EB[5] nukrypti leidžiančią priemonę buvo leista taikyti iki 2010 m. gruodžio 31 d. Priemonė nebuvo privaloma – mažosios įmonės galėjo rinktis įprastas PVM mokėjimo procedūras.

Vėliau Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2010/688/ES[6] Italijai buvo leista pratęsti nukrypti leidžiančios priemonės galiojimo terminą iki 2013 m. gruodžio 31 d., Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/678/ES[7] – iki 2016 m. gruodžio 31 d. (juo taip pat buvo padidinta didžiausia atleidimo nuo VAT riba nuo 30 000 EUR iki 65 000 EUR), ir vėliau Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2016/1988[8] – iki 2019 m. gruodžio 31 d. Galiausiai Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2020/647 Italijai leista toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d.

Italijos prašoma didesnė riba gali būti laikoma priemone, leisiančia dar labiau sumažinti administracinę naštą ir reikalavimų laikymosi išlaidas teisę pasinaudoti išimtimi turinčioms įmonėms, visų pirma labai mažoms įmonėms, nes jos būtų atleistos nuo pagal įprastines PVM procedūras joms tenkančių PVM prievolių, kaip antai nuo prievolės saugoti PVM registrus arba teikti PVM deklaracijas.

Taikydama specialią priemonę Italija galės savo kontrolės veiklą sutelkti į stambesnius apmokestinamuosius asmenis ir skirti daugiau išteklių kovai su sukčiavimu PVM ir dabartinės PVM sistemos vykdymo užtikrinimo stiprinimui. Be to, Italija teigia, kad speciali priemonė – svarbi paskata startuoliams ir jų ekonominės veiklos konsolidavimui.

Speciali priemonė, kuria supaprastinamos smulkių veiklos vykdytojų prievolės, atitinka su mažosiomis įmonėmis susijusius Europos Sąjungos tikslus, išdėstytus Komisijos komunikate „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“.

Ši speciali priemonė apmokestinamiesiems asmenims neprivaloma. Todėl mažosios įmonės, kurių apyvarta neviršija nurodytos ribos, vis tiek turėtų galimybę naudotis savo teise taikyti įprastines PVM procedūras.

Italija pranešė, kad, remiantis 2020 m. pateiktomis 2019 finansinių metų deklaracijomis, Italijoje veikia 5 580 863 įmonės. Italija nurodė, kad pagal taikomas teisines sąlygas tik 63 441 iš 229 563 apmokestinamųjų asmenų, kurių metinė apyvarta yra nuo 65 001 EUR iki 85 000 EUR, galėtų prisijungti prie schemos. Taigi, ši priemonė turėtų poveikį šiek tiek daugiau nei 1,1 % visų įmonių.

---

5 2008 m. rugsėjo 15 d. Tarybos sprendimas 2008/737/EB, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 249, 2008 9 18, p. 13).

6 2010 m. spalio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2010/688/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 294, 2010 11 12, p. 12).

7 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2013/678/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 316, 2013 11 27, p. 35).

8 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/1988, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/678/ES, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 306, 2016 11 15, p. 11).

Remiantis Italijos pateiktais skaičiavimais, nustačius specialią priemonę, surenkamos PVM pajamos sumažėtų maždaug 0,06 %, todėl tai turėtų nedidelį poveikį bendrai valstybės narės mokestinių pajamų sumai, surinktai galutinio vartojimo etape.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, tikslinga leisti Italijai taikyti šią specialią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Nukrypti leidžianti priemonė atitinka įgyvendinant PVM veiksmų planą[9] priimtos Direktyvos (ES) 2020/285[10], kuria iš dalies keičiami PVM direktyvos 281–294 straipsniai dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos ir kuria siekiama šioms įmonėms sukurti šiuolaikišką supaprastintą schemą, koncepciją. Visų pirma ja siekiama sumažinti PVM reikalavimų laikymosi išlaidas ir konkurencijos iškraipymus tiek valstybėje narėje, tiek ES lygmeniu, sumažinti neigiamą ribos efekto poveikį ir palengvinti įmonių vykdomą reikalavimų laikymąsi, taip pat mokesčių administratorių vykdomą stebėseną.

Be to, 85 000 EUR riba atitinka Direktyvą (ES) 2020/285, nes joje valstybėms narėms leidžiama nustatyti metinės apyvartos ribą, neviršijant kurios būtų atleidžiama nuo PMV, – ši riba negali viršyti 85 000 EUR (arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta).

Panašias nukrypti leidžiančias nuostatas, kuriomis nuo PVM atleidžiami apmokestinamieji asmenys, kurių metinė apyvarta neviršija tam tikros ribos, kaip numatyta PVM direktyvos 285 ir 287 straipsniuose, buvo leista taikyti ir kitoms valstybėms narėms. Nyderlandams[11] ir Belgijai[12] leista taikyti 25 000 EUR ribą, Liuksemburgui[13] – 35 000 EUR ribą, Lenkijai[14], Latvijai[15] ir Estijai[16] – 40 000 EUR ribą, Vengrijai[17] – 48 000 EUR ribą, Lietuvai[18] – 55 000

---

9 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 *final*).

10 2020 m. vasario 18 d. Tarybos Direktyva (ES) 2020/285, kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais (OL L 62, 2020 3 2, p. 13).

11 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1904, kuriuo Nyderlandams leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 310, 2018 12 6, p. 25).

12 2022 m. sausio 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/88, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/53/ES dėl leidimo Belgijos Karalystei toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 14, 2022 1 21, p. 23).

13 2019 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/2210, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/677/ES leisti Liuksemburgui taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 332, 2019 12 23, p. 155).

14 2021 m. spalio 5 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1780, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2009/790/EB, leidžiantis Lenkijos Respublikai taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 360, 2021 10 11, p. 122).

15 2020 m. rugsėjo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1261, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/2408, kuriuo Latvijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 296, 2020 9 10, p. 4).

EUR ribą, Kroatijai[19] – 45 000 EUR ribą, Maltai[20] – 30 000 EUR ribą, Slovėnijai[21] – 50 000 EUR ribą, Čekijai[22] – 85 000 EUR ribą, o Rumunijai[23] – 88 500 EUR ribą.

Nuo PVM direktyvos nukrypti leidžiančios nuostatos visada turėtų būti taikomos ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti jų poveikį. Be to, specialios priemonės galiojimo termino pratęsimas iki 2024 m. gruodžio 31 d., kaip prašo Italija, suderinamas su Direktyvos (ES) 2020/285 reikalavimais. Šioje direktyvoje nustatyta data – 2025 m. sausio 1 d. – nuo jos valstybės narės turės taikyti nacionalines nuostatas, kurias jos turi priimti ir jų laikytis.

Taigi siūloma priemonė atitinka PVM direktyvos nuostatas.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Komisija nuolat pabrėžia, kad mažosioms įmonėms reikia paprastesnių taisyklių. Todėl 2020 m. kovo mėn. Komisija priėmė Tvarios ir skaitmeninės Europos MVĮ strategiją[24], kurioje įsipareigojo toliau siekti sumažinti MVĮ tenkančią naštą. Tikslas mažinti MVĮ tenkančią reglamentavimo naštą yra vienas iš tos strategijos ramsčių. Atsižvelgiant į fiskalines taisykles, ši speciali priemonė atitinka tokius tikslus. Ji taip pat atitinka 2020 m. sąžiningo ir supaprastinto apmokestinimo veiksmų planą, kuriuo remiama ekonomikos atgaivinimo strategija[25] ir kuriame pripažįstama, kad mokestinių prievolių vykdymo sąnaudos ES tebėra

---

16 2021 m. vasario 22 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/358, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/563, kuriuo Estijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 69, 2021 2 26, p. 4).

17 2022 m. sausio 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/73, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1490 dėl leidimo Vengrijai toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 12, 2022 1 19, p. 148).

18 2021 m. sausio 22 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/86, kuriuo Lietuvos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 30, 2021 1 28, p. 2).

19 2020 m. lapkričio 3 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1661, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1768, kuriuo Kroatijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 374, 2020 11 10, p. 4).

20 2021 m. gegužės 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/753, kuriuo Maltai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/279 (OL L 163, 2021 5 10, p. 1).

21 2022 m. kovo 21 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/464, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/54/ES dėl leidimo Slovėnijos Respublikai toliau taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 94, 2022 3 23, p. 4).

22 2022 m. gegužės 24 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2022/865, kuriuo Čekijos Respublikai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 151, 2022 6 2, p. 66).

23 2020 m. rugsėjo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1260, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1855, kuriuo Rumunijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 296, 2020 9 10, p. 1).

24 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Tvarios ir skaitmeninės Europos MVĮ strategija (COM(2020) 103 *final*).

25 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Sąžiningo ir supaprastinto apmokestinimo veiksmų planas, kuriuo remiama ekonomikos atgaivinimo strategija“ (COM(2020) 312 *final*).

didelės, o mažųjų įmonių mokestinių prievolių vykdymo sąnaudos paprastai yra gerokai didesnės nei didelių įmonių.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

PVM direktyvos 395 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, šis pasiūlymas priklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojimas.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti mokesčių surinkimą smulkiems apmokestinamiesiems asmenims ir mokesčių administratoriui.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM taisyklių galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Tarybos įgyvendinimo sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskirai valstybei narei.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo. Šis pasiūlymas yra pagrįstas Italijos pateiktu prašymu ir skirtas tik šiai konkrečiai valstybei narei.

- **Poveikio vertinimas**

Tarybos įgyvendinimo sprendimo pasiūlymo tikslas – padidinti dabartinę atleidimo nuo PVM ribą nuo 65 000 EUR iki 85 000 EUR. Toks ribos padidinimas – supaprastinimo priemonė, kuria panaikinama daug PVM prievolių įmonėms, kurių metinė apyvarta neviršija 85 000 EUR. Todėl tai turės teigiamą poveikį ir įmonių, ir mokesčių administratoriaus administracinės naštos mažinimui ir neturės didelio poveikio bendroms PVM pajamoms. Dėl siauros nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo srities ir riboto taikymo laikotarpio priemonės poveikis bet kuriuo atveju bus ribotas.

Šiuo metu, remiantis turimais 2020 m. duomenimis, ribos padidinimas iki 85 000 EUR būtų naudingas maždaug dar 63 441 įmonių, o PVM pajamos sumažėtų maždaug 0,06 %.

Ši nukrypti leidžianti priemonė bus apmokestinamiesiems asmenims neprivaloma. Apmokestinamieji asmenys galės pasirinkti taikyti įprastines PVM procedūras pagal

Direktyvos 2006/112/EB 290 straipsnį. Italija apskaičiavo, kad nuo 2023 m. poveikis biudžetui pagal PVM pajamas sudarys apie 80,8 mln. EUR (0,06 % visų PVM pajamų), o tokį poveikį galima laikyti nereikšmingu.

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlymas nedaro poveikio pagrindinių teisių apsaugai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Įsigaliojus 2021 m. balandžio 30 d. Tarybos reglamentui (ES, Euratomas) 2021/769, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių[26], Italija nuo 2021 finansinių metų PVM nuosavų išteklių ataskaitoje kompensacijos neskaičiuos.

[26] 2021 m. balandžio 30 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2021/769, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 165, 2021 5 11, p. 9).

2023/0040 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/647

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1], ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2020/647[2] Italijai buvo leista iki 2024 m. gruodžio 31 d. taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 285 straipsnio, ir nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršijo 65 000 EUR;

(2) raštu (jį Komisija užregistravo 2022 m. lapkričio 29 d.) Italija paprašė leisti iki 2024 m. gruodžio 31 d. taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 285 straipsnio, kad galėtų nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršijo 85 000 EUR (toliau – speciali priemonė);

(3) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą Komisija 2022 m. gruodžio 8 d. raštu perdavė Italijos prašymą visoms valstybėms narėms. 2022 m. gruodžio 9 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti;

(4) ši speciali priemonė atitinka Tarybos direktyvą (ES) 2020/285[3] padarytus Direktyvos 2006/112/EB pakeitimus, kuriais siekiama sumažinti mažųjų įmonių PVM reikalavimų laikymosi išlaidas ir sušvelninti konkurencijos iškraipymus vidaus rinkoje;

(5) speciali priemonė apmokestinamiesiems asmenims nebus privaloma ir jie galės pasirinkti taikyti įprastines PVM procedūras pagal Direktyvos 2006/112/EB 290 straipsnį;

---

1 OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

2 2020 m. gegužės 11 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/647, kuriuo Italijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 151, 2020 5 14, p. 7).

3 2020 m. vasario 18 d. Tarybos Direktyva (ES) 2020/285, kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais (OL L 62, 2020 3 2, p. 13).

(6) remiantis Italijos pateikta informacija, speciali priemonė turės nedidelį poveikį bendrai galutinio vartojimo etapu surenkamų Italijos mokestinių pajamų sumai;

(7) įsigaliojus Tarybos reglamentui (ES, Euratomas) 2021/769[4], Italija nuo 2021 finansinių metų neturi skaičiuoti kompensacijos PVM nuosavų išteklių ataskaitoje;

(8) atsižvelgiant į tikėtiną teigiamą specialios priemonės poveikį mažinant ir mažųjų įmonių, ir mokesčių administratoriaus administracinę naštą ir reikalavimų laikymosi išlaidas ir į tai, kad poveikis bendroms surenkamoms PVM pajamoms yra nedidelis, Italijai turėtų būti leista taikyti specialią priemonę;

(9) leidimas taikyti specialią priemonę turėtų būti riboto laikotarpio. To laiko turėtų pakakti, kad Komisija galėtų įvertinti ribos veiksmingumą ir tinkamumą. Be to, pagal Direktyvos (ES) 2020/285 3 straipsnio 1 dalį iki 2024 m. gruodžio 31 d. valstybės narės turi priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų galima laikytis tos direktyvos 1 straipsnio 12 dalies, o nuo 2025 m. sausio 1 d. turi šias nuostatas taikyti. Todėl tikslinga leisti Italijai taikyti šią specialią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d.;

(10) todėl Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/647 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 285 straipsnio Italijai leidžiama nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 85 000 EUR.

2 straipsnis

Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/647 panaikinamas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja pranešimo apie jį dieną.

Jis taikomas iki 2024 m. gruodžio 31 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė

[4] 2021 m. balandžio 30 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2021/769, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 165, 2021 5 11, p. 9).